

Bet. o. lovf. vedr. afgift af arv og gave.

Til nr. 9.

Det foreslås at supplere lovens § 23, stk. 1, med en regel om, at skifteforvalteren skal drage omsorg for betalingen af det skyldige beløb i de tilfælde, hvor en afdød person har haft henstand.

Til nr. 10.

Det er ikke hensigten, at ændringsforslag nr. 1 skal kunne medføre, at gaver fra børn til deres forældre falder under afgiftsklasse A. Ændringsforslaget har til formål at fastslå dette.

Det bemærkes, at ændringsforslag nr. 1 ikke medfører ændringer i de gældende regler om, at gaver mellem søskende er indkomstskattepligtige.

Til nr. 11.

Efter det foreslåede nr. 06 forhøjes det årlige gaveafgiftsfri beløb fra 5.000 kr. til 8.000 kr.

Ændringsforslag nr. 07 har til formål at gennemføre en heraf nødvendiggjort tilføjelse til den særlige skala i lovens § 44, stk. 4.

Til nr. 12.

De foreslåede ændringer til ikrafttrædelsesbestemmelsen er rent redaktionelle.

Til nr. 13.

Ifølge bestemmelsen i lov om afgift af arv og gave § 21, stk. 4 — der i medfør af § 48, stk. 2, også finder anvendelse på gaveafgift — skal ved opgørelsen af de enkelte arveloddens størrelse alt, hvad samme person erhverver efter samme arvelader, betragtes som en samlet arvelod. Det hedder herefter i bestemmelsens 2. pkt.: „Har en arving eller

legatar tidligere modtaget arv, legat eller afgiftspligtige forskud eller forstrækninger fra samme arvelader, må som følge heraf de således modtagne beløb medregnes ved opgørelsen af den afgiftspligtige lod; men i den afgift, som derved fremkommer, fradrages den arveafgift, som tidligere måtte være erlagt af de pågældende erhvervelser“.

Hvor der ved en afgiftsberegning skal ske sammenlægning mellem erhvervelser, modtaget dels før, dels efter en ny arveafgiftslovs ikrafttræden, er det et spørgsmål, hvorledes denne regel nærmere skal anvendes.

I arveafgiftsloven af 1922 fandtes ingen bestemmelse herom, men i praksis fulgte man den regel, at der af de samlede erhvervelser beregnedes afgift efter de nye satser, og i dette afgiftsbeløb fradrog man så et beløb, der svarede til, hvad afgiften af den først erhvervede lod ville udgøre, når den beregnedes efter de nye satser, dog at der mindst blev fradraget den i sin tid for den først erhvervede lod erlagte afgift. Ved denne beregningsmåde undgik man at give forhøjelser tilbagevirkende kraft, medens nedsættelser fik en vis tilbagevirkende kraft, dog således at der ikke blev tale om at tilbagebetale afgift, hvis der var sket en så betydelig nedsættelse, at afgiften af de samlede erhvervelser efter de nye satser var mindre end den erlagte afgift af de første erhvervelser.

Da arve- og gaveafgiften forhøjedes ved lov nr. 255 af 4. juni 1947, lovfæstedes dette princip i denne lovs § 6, stk. 2.

Det omtalte princip blev også fulgt ved de i 1957, i 1964 og i 1969 stedfundne ændringer af lov om afgift af arv og gave. Efter ændringsforslaget skal princippet også anvendes i forbindelse med de nu foreslåede ændringer af arve- og gaveafgiften.

Ove Hansen,
formand.

Jørgen Peder Hansen.

Lysholt Hansen.

Thomas Have.

Hjørtnæs.

Hans Lund.

Erling Olsen.

Ømann,
næstformand.

Lütken.

Lembourn.

Poul Schlüter.

Stetter.

Henry Christensen.

Jens Foged.

Enggaard.

Bernhard Baunsgaard.

Dahlgaard.